

॥

જા સર્વપર પ્રસન્ન છે.

જાડજી મહારાજના ગરબા.

અને

૧૮-૧૩

આરતીઓ.

શુદ્ધ કરી છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,
તંબોળી પરસોતમ ડોટાલાલ;
તથા
તંબોળી અંબાલાલ ડોટાલાલ.

પ્રગ - ૩૦

સાર્વવર્ણ્ય પ્રેસ-રાયપુરા નવા રવાળા-અમદાવાદ

સવત ૧૯૧૩ અને ૧૯૧૬

કીંમત એક આના.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૯૧૩

વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ રાગાદિગ્ધ મહાવાક્યા.

ગરબા અને આશતીઓ

વિષય ૫૨૨:૪૩૭

વિધાયક

અમદાવાદ

ગ્રામી કોષ્ટક

॥ શ્રી ॥

૧૯૧૩

રણછોડજીના ગરબ

(અલખેલાર અંગે માત જોવાને જરૂર.)

૧

છોગાળા ધખીલા છેલ, રણછોડ રંગીલા,

કરી ઘોડાણ પર મહેર, હો મેરડીવાળા

૨

અકળ કળા અલખેલા તારી, પાર ન પામે શેરડે.

વેદ વીશારી વીશમય પાંખ્યા અમળયો નહીં લેશ,

૩

મહા મોહોટમ મદગજ તમારી, મુખથી કેમ કહેવાયડે

અમુકમાંથી ચાંચ ભરે જેમ, પક્ષીની તુરશા વનય.

૪

મંદગતી માહારાજ મારી, મલીન માઠ મનડે.

શરણે ગાખે શામળીયા મને, જાગી તમારો જગ.

૫

દારકાના વાશી, રાય રણછોડ તમારે નામરે:

ઘણી દયા ગુજરાત પર પ્રાધી, આપ્યા પ્રકાર ગામ,

૬

ઘોડાણાની ભાંજી ભાવી, ભુદરજી ભલી તમનેરે:

અકળકે ઢળીયા ધરણીધર, દુર્લભ છે અગમ નાગમ,

૭

ધન્ય ઘોડાણા ધીરજ તારી, ધન્ય ધન્ય તારી માતરે.

પાતળીઆ પેતાના પ્રાધા, હેતે ગ્રાહ્યો હાથ:

૮

શીતેર વરસ મેવા કરીને, શામળીઆ સમળવ્યારે;

પ્રકીરથી લો દારકાં માહે, વરશે બે ત્રણ ફેરા ખાવા.

૯

કરમાં તુલસી વાવીને, જઈ અતુલજીને ચડાવીરે.

જીતો પ્રસન્ન થયા ને, દીલમાં દયા આવી,
ત્યેલો અમ ગોડ્યા મુખથી, ઘોડાણની સાથે:

રજુ. ૮.

ઝંત આવીને કહ્યું, તે કાઈ ન જાણે વાત.

રજુ. ૯.

મ દીવસ તેં મારે કાજે, મોટું કષ્ટ કીધું:

તાર વરદ થયું, ને જોઈ માર મન ખીકું.

રજુ. ૧૦.

માટે હું તારી સાથે. આવું તારે ગામરે,

ચરણે નથી ચલાવું, ને માટે તજવું ધાન.

રજુ. ૧૧.

માર માની કાલે, જા તું ડોકર ગામરે:

વેહેલ લાવ તું વાત ન જડે, મનમાં રાખી કામ.

રજુ. ૧૨.

ઘોડાણો કહે આપજી હું, વેલ ક્યાંથી લાવું,

મારે ઘર તો નથી મહારાજ, કેમ કરીને આવું,

રજુ. ૧૩.

મોહનજી કહે માગી લાવો, જેવે તેવી વેહેલરે:

જાત જોયાનું કામ નથી, એ જોડી લાવો બેલ.

રજુ. ૧૪.

ઘોડાણને વચનજ આપી, વીદાય કીધો વળતરિ:

વનમાળી કહે તારે મારે, વાત આવી છે મળતી,

રજુ. ૧૫.

વાર કહીને વીરજીને, ચરણે પડ્યો કર્જનરે:

લજ્જા મારી લટકાળા તમે, રાખજો શ્રી રણછોડ.

રજુ. ૧૬.

અતી આનુરતા અંગમાં ને, આવ્યો ડોકર ગામરે:

પાડોશીને પેરે કરી મારે. તમ સરખું છે કામ,

રજુ. ૧૭.

ઉપકાર માતું તમ તણો, જોં આપો અળદને વેલરે:

જાવું દારકાં છેલ્લા ફેરે, તીકમજીની ટેલ,

રજુ. ૧૮.

પુરવાથી પાડોશી કહે ભાઈ, જેવી તેવી મળશે:

જેસ તેમ કરીને જોડી જા, ભાઈ ભાગ્ય તાર ફળશે,

રજુ. ૧૯.

હેવું સાંભળી ઉઠ્યો પોતે, વાર કહી વેહેલ જોડીરે;	
વેલા કરતાં વનભાળીના, મંદીર પાછળ છોડી.	રણુ.
ગુળી સઢિકા હસવા લાગ્યા, કહિતક સરખી વાતરે;	
બોડાણો તો આણે આવ્યા, લઈજવાને નાથ,	રણુ.
વેહેલને બે બગદ લેતાં, દસે ને મુખ મોડે,	
અરે ભાઈ ભુવનમાં ન મળે, આવી ખીજ કંઈ,	રણુ.
બોડાણો કહે હસો ભાઈઓ, હસવા સરખી વાતરે;	
મધિર મધિજા કાઈ નવ જાણે, કેવું થાશે પ્રભાત,	રણુ.
સંધ્યા થઈને મેન કરાવ્યું, રણુછોડીને રંગ મેંડે;	
અડવી રાતે ઉઠ્યા પોતે, પ્રીતમે કરી પેર.	રણુ. ૨૪
તાળાં તોડ્યાં બુગળ ભાગી, આવ્યા મંદીર બદારે;	
બોડાણાની પાસે આવી, પ્રેમે ધ્યોં પોકાર,	રણુ. ૨૫
જગ જગ તુ ઝટપટ કરીને, વિડલ કહે વેલ જોડે,	
બોડાણો જમજાને જામ્યો; દીઠા શ્રી રણુછોડ,	રણુ. ૨૬
ગદગદ કંઠે ગળગળ બોલે, થર થર ધુળે અંગરે	
ગોવીંદજી હવે શી ગત થાશે, તમે રાખજો રંગ.	રણુ. ૨૭
બગદતા બેસે ને ઉઠે, આવે નહી લગારે;	
પ્રાતઃસ્મરે તો પકડશે મુને, મારસે બહુ માર,	રણુ. ૨૮
જગજીવન કહે જેમ તેમ કરતુ, આંખ સુધી કાઢે,	
હાકીશ પકી હું હેત કરીને, માનીશ તારો પાડ,	રણુ. ૨૯
જેમ તેમ કરતાં આંખ સુધી, પાછલી રાતે પોહ્યાચારે,	
સસ પશ્ચો પોતે લીધા, બોડાણો મહિ સુતો,	રણુ. ૩૦
વેગે વેહેલ ઉડાડી પોતે, અંતરીક્ષથી અલખેલેરે;	

- રેડને ડાકરની વચ્ચે, આણીને તે મેલે. રજુ. ૩૧
- ણીને કહે જગજીવન, જગી જોને વાટરે;
: થયો ઉઠ આગસ મેલી, જો આંગ્યો કાંઈ ધાટ, રજુ. ૩૨
- ૫ ઉઘાડી ઉચું જોયુ, આગણે તેણી વારે;
જીયા સીમાડો મારો ગામ તણો નીરધાર; રજુ. ૩૩
- ખેડો ઉતરીઆ હેઠે, લીધ તણે લટકણેરે;
રામ કાઠા વાલાજીએ, ચંબાને ઘાક ટાળો. રજુ. ૩૪
- ડાનું લટકણા તમે, એક ડાળ કાઠુ મીઠુરે;
જ. અડકાડી કડવાસ કાડી, તે સહિએ નજરે દીડે. રજુ. ૩૫
- પાતળીએ ત્યાં પગલાં પાડ્યાં, પોતાનાં સાક્ષાતરે;
અઘાપી એધાણી તેની, સરે જાણે વાત. રજુ. ૩૬
- એમ કહી અસમેડો આંગ્યા, હડખડ ડાકર ગામરે;
બોગણા પ્રત્યે એમજ બોલ્યા, મને રહેવાને કર હામ. રજુ. ૩૭
- ધરણિધર કહે ધામ તળયું મં, તો સહિ કાઠએ જળયુરે;
મંદીરમાં મુજને નહી દેખે, વ્યારે વાસે વહાણું, રજુ. ૩૮
- ધરા મરા કરતા ધાઈ આવશે, ગુગળી ધર વાળારે;
સામળીઆ કહે મુજને સંતાડી, પું જાલી એસને માળા. રજુ. ૩૯
- ગામતીમાં ગોવીંદજી પેઠા, વાગ્યમાં વનમાગીરે;
ગાળો દેતા ગુગળી આંગ્યા, થોડે દીવસે ચાલી. રજુ. ૪૦
- બોગણાને બાંધી લાવો, ગુગળી એમ બોલ્યારે;
બોગણો ગોરસ લઈ મળવા, ગયા સહિના પેટેલા. રજુ. ૪૧
- આવતામાં આંખ ચડાવી, ગુગળીએ વિકાળરે;
ચાર પું કેમ ચોરી લાવ્યો ભુદરજી ભુપાળ; રજુ. ૪૨

ભેદ બોલ કહી બરછી મારી. મુરછાંગતીને પાડ્યારે;	
અંગીકાર કરી અલખેલે, હજીએ દીશે ખાંડ,	રણ.
ગોમતીમાં રૂધીર થયુંતે, જાહેર જુગ મોઝારે;	
એ એધાણે અલખેલોજ, સોધી કદાવ્યા નિર બહાર.	રણ.
એ વચન તીયાં બળવંત બોલ્યા, હું હવે નહીં આપુરે;	
મુજ બરોબર મોનું લઈને, કરો તમે મન લાવ્યું.	રણ.
લાલચમાં લપટાયા સરવે, લોભમાં ક્રેવાયારે;	
સરકાર સરવે પંચ મળીને, તારા તરિ લાવ્યા.	રણ.
સામા સામી લખી લઈને, બોલણો એમ બોલ્યારે;	
એકાંતે અલખેલા સાથે, પ્રીતિ પડે બોલ્યા.	રણ. ૪૧૭
માહારાજ મુજ પાસ નથી. વાલ કેરી વીંટરિ;	
મોનું જોઈએ સ્યામ બરાબર, ચિતમાં ચીંતા પેડી.	રણ. ૪૮
ચોવીંદજી કહે ધેર જઈને, ગંગાબાઈને પુછારે;	
શવા વાલની પાળી છે, લાવો ક્યાં તમે કુત્રે.	રણ. ૪૯
ધેર આવીને ગંગાબાઈને, વાત કરી વીસતારીરિ.	
વાળી લઈ વનમાળી તેડે. ચોવીંદની ગત ન્યારી.	રણ. ૫૦
તરત લઈને તરિ આવ્યાં, વાળી રાખિ પાસરે;	
લગ્યા તખ્તે લટકાળા હું, ચરણ કમળની દાસ.	રણ. ૫૧
વડની ડાળે તાસ બાંધ્યા, ત્રિકમળને તોડ્યારે;	
વાળિ નમીને વાલમ કસ્યા, પછી જે જે સહિકા બોલ્યા.	રણ. ૫૨
અંખા થઈને જમણવનને, મુગળી ગાળો દેહરે;	
કાળા પુજમાં કપટ બધું છે, જુડ ઝાઝેરી મહેલે.	રણ. ૫૩
બાળપણે તે મામે માયો, મથુરાં નગરી માંબરે;	

લગી અમને છેતરાવ્યા, હવે જાએ ક્યાંય.	રજુ. ૫૪
કહે પાછા ફરે જાએ, દવારકાં મોજારે;	
મારે શેવત્રીમાં છે, તે કહાડજો બહાર.	રજુ. ૫૫
। થઈ નીશાસો મુકા, ગુગળી ઘેર પધાર્યાં;	
માં જાને નેત્રું પ્રભુ, ત્યાંતો પધાર્યાં,	રજુ. ૫૬
બારને બારમાં, બાકી કરી ન રાખીરે;	
ફરીને ડોકર આવ્યા, તે શરવે પુરે શાખી.	રજુ. ૫૭
પાંચશે અગનોતરા, સુધી અલખેલે અમ કાકુરે;	
ત્યાં લગી તો ગોમતી તીરે, શહીને દરશન દીધું.	રજુ. ૫૮
અભેસંગ એક રાજા આવ્યા, મારવાડથી મોટો;	
પીલાડશું પરખંચ કીધો, મનમાં મેલ છે ખોટો.	રજુ. ૫૯
તેણે મન માન્યું મોહનહતું, મંદીરતો આદરવું;	
જગજીવનને જોગ મેળવવો, પરમેશ્વરનું કરવું.	રજુ. ૬૦
કામજ કીધું જાણિ વહન, રતનશીંઘને તેડે;	
મોહનહતું મંદીર મોટું, કરવું દિવસે થોડું.	રજુ. ૬૧
મંદીર ફરીને મહારાજને, પધરાવ્યા તાંથી પ્રીતે;	
સંવત સત્તર એકાસીમાં, રંગીલા રંગ રીતે.	રજુ. ૬૨
માણેકહારીએ મેળો કીધો, મોહનને મન ભાવે;	
વર્ષશુભ વાહન લઈ, સરવે સમાજે આવે.	રજુ. ૬૩
મોટું મહાતમ જાણીને, જન સરવે દરશન આવે;	
ભેટ શામગ્રી સણગાર સારા, શામળીઆને લાવે.	રજુ. ૬૪
મેળો મહાભારત થયો, તે મંદીરમાં ના માયરે;	
જગજીવનને જોવા તેતો, જન ઘણા ત્યાં જાય.	રજુ. ૬૫

ત્યારે મહારાજે મનસુખ્યા કીધા, મંદીર મોટું કીજે;

રજુ.

જીએ આશને અમો એસીને, દરશન સહિને દીજે.

રજુ.

ત્રાંખેકરને તરત કહ્યું તે, ક્ષણ ન લાગી વારરે;

ગકારમાં તે દોડી આવ્યો, પુનાનો રહેનાર.

રજુ.

આવીને અલખેલા ફેર, આરંભ્યું મંદિરરે;

સલાહ સારા શોધી કહે છે, વેગે કરજે વીર.

કામ કરતાં કસર ન કરશે, પછંશે પુરો પાકુ રે;

રજુ.

ધનતો ધરણીધરનું સરવે સ્યામ મુસ્તક ગાકુ.

પાયામાંતો પથર પુર્યા, શીશુ ટોળ્યું સારરે;

રજુ. ૭૦

મોહનજીનું મંદીર કાઢ્યું શોભાનો નહીં પાર,

મહારાજનું મંદીર થયું, ત્રીજે વરશે તમ્બુઆર રે;

રજુ. ૭૧

પ્રભુજીને પધરાવવા તણો, કીધા છે નીરધાર.

સરવે મળીને શામળીઆની, પાશે આવ્યા પ્રીતિરે;

રજુ. ૭૨

મહુરત જોવા મોટા જોડી, તેડવ્યા રંગ રીતે.

મહુરત જોઈ જોડી કહે છે, મંદીરમાં પધરાવેરે;

રજુ. ૭૩

મોટું મહુરત આજ દહાડો, ફરી ન આવે આવો.

અલખેલાજીને ઉચકે પણ, ખસે નહીં તલ માનરે;

રજુ. ૭૪

વીચારિ સદુ વિરમે પામ્યા, ગળીયાં શહુનાં ગાત.

શું થાશે શામળીઆ મોટું, મંદીર નીધ્યા થાશેરે;

રજુ. ૭૫

ત્રાંખેકર કહે ટેકે રાખજે, લલ્લન મારી જશે.

પુન્યદાન બહુ પેરે કીધાં, પાતળીઆ પધરાવવારે;

રજુ. ૭૬

તોયે પણ મોહન ના માને, મોટે મંદીર જવા.

સાંજ પડીને સહિત્ર થાક્યા, કાંઈ ન મુજે વાતરે;

મેલાને એમ ગમ્યુ ને, હેઠા પડીઆ હાથ

ગણુ. ૭૭

હથે પ્રેયો પુરવારી, કાઠ બાંધ્યા આવી વાતરે,

ડવનને જોઈએ ભાઈએ, બોડાણાની જાત.

ગણુ. ૭૮

કુળમાં કાઠ હોય તો, અલખેલોઈ ઉંઠરે;

કરીને ખજર મંગાવો, તો ત્રીકમજી જાહે.

ગણુ. ૭૯

કરીને મોઢી કલાવો, કુળ મધિનો કોઈરે;

આં જગજીવન કેડે, મન રહ્યું છે મોઢી.

ગણુ. ૮૦

પલાને અંગે અટક્યા, અંગે સધળો સાથરે;

અંતરીક્ષથી ઉડ્યા અલખેલા, તે કાઠ ન જાણે વાત.

ગણુ. ૮૧

પ્રીતિ કરી પાતળીયો લઈને, મોટે મંદીર આસ્વારે;

મીંદાસન ઉપર શામળીયો, હરજી હેને આગ્યા.

ગણુ. ૮૨

સંવત અઢાર અઠાવીસ, પ્રીત કરી પંચાયરે;

સહુને સુખ આપ્યું શામળીયે, અંગે રંગ વંચાયો.

ગણુ. ૮૩

બોડાણાનું ઘંટ જણાવ્યા, વંશ બોલાવ્યા વાદાવેરે;

ત્રોમકર તેને તેડીને, સરપાવ સારા આગે.

ગણુ. ૮૪

કોકર કાઠ દવારકાં, ને ત્રીકમજી તતકાગરે;

લવલવ મારી લેખે લખજો, તમો પીતા હું બાળ.

ગણુ. ૮૫

સિદાસનની ચોલા સારી, આરસનું માંદિ કામરે;

મધે મોહન તમો બીજજો, જોવા સરખું ધામ.

ગણુ. ૮૬

અરજી કમગનું ચીતવન કરતાં, ચીંતા ચીતા બોલાવેરે;

નેપુરાં જાંઝર ધુધરીઆ, અલખેલા લેવું બલાય.

ગણુ. ૮૭

પીતાંખર પીળું છે તેની, કસબી સુંદર પ્રસરે;

જડીત કંદારે જોડે જોભે, ધુધરીનો ધમધાર.

ગણુ. ૮૮

કસબી વાંધો કનક સરીખો. પટકા પીંગા શોભેર;

લેહરે કસબની છેડા ઉપર, અલગેલાને ઓપે.

શ્લુ. ૧૬

ચારે હાથે ચતુરબુજને, કડાં ચુનીયા વાગારે;

સાંકળી અંગે સારી માંભે, બાબુખંધ નખરાળાં.

શ્લુ. ૧૭

આંગળીએ અંગુઠી ઉજવળ, વેદ અને વીરિર;

પોંચી સાંકળાં પાતળીઆને, મુખમાં મોરલી નીડા.

શ્લુ. ૧૮

માતિ માળા વગુ તેવડી, અલગેલાને ઓપેર;

માહનમાળા માટી માંદુ, ચરણે જરને ચોપે.

શ્લુ. ૧૯

સોનાની સાંકળીઆ દોરા, દુગદુગીયા માંદી ઝગકરે.

શંખ ગદા પદમને ચકર, ચારે હાથે ચળકે.

શ્લુ. ૨૦

ગળુખંધ ગળામાં ઓલિએ, કાંને કુંડળ માતિર;

જડાવનું નીલક જદવરને, અખંડ ક્ષેત્ર ઉદ્યાન.

શ્લુ. ૨૧

મુગટ મંત્રાર મારારજના, બુગમાં ન મળે ભેંડાર;

મધ્યે ચુનીયા ઝગકે જાણ, કલંગીને તોરો.

શ્લુ. ૨૨

અદ્ભુત રૂપ કળામાં નાવે, એક રસના શુ ભાખુર;

અપાર તેના પાર નથી કું કેમ કરી જાંખુ.

શ્લુ. ૨૩

જેને જેવો જેતએ તેને, તેણે કે અલગેલાર;

ગવાય તેમ ગુગુ એના ગાવે. રંગ અગંગા મેંડા.

શ્લુ. ૨૪

ધન બોડાણા ધીરજ તારી, અગવંતને તેં આંધાર;

જેતી ચુનીને જે કે દુર્લભ, તે પ્રભુ તુજને લાખે.

શ્લુ. ૨૫

કસરામાં હીક નીકળીયો, પ્રગણમાં પ્રતિર;

દુનીયામાં તેં ડંકા કીધો. કોકોરમાં રંગ રીતે.

શ્લુ. ૨૬

ચાર બુગમાં બાબુ થયો તું, બોડાણા બલીહાર;

તન મન ધન તે ત્રીકમ ઉપર, સરવે નાંખું વારી. રણ. ૧૦૦

અવગણને અરજ અમારી, એકાંતે તમે કેહજોને;

અવગણનો તો આંક નથી. તમે શામળીયાડ મેહેજો. રણ. ૧૦૧

જો મોહન મનમાં જાણોતો, જુગમાં ન મળે જોડે;

ત્રાહી ત્રાહી શરણાંગત રાખો, રંગીલા રણછોડ. રણ. ૧૦૨

જે જે અવગણ જોશે તે પ્રભુ, મુજમાં ભર્યા ભરપુર;

આજ કરોતો ઉડી જાઉં, જેમ આકાશનું તુર. રણ. ૧૦૩

શામળીયા તમે સામુ જુઓ. રમેહધરી શામર;

મન ફેરવો મોહનજી માફ, રોજે થાગ્યે કામ. રણ. ૧૦૪

અરણ કમળમાં ચીતકું, માફ તાર્ણિને તમે રાખો;

ધણી થઈ ગીરધારી મુજને, તરછોડી ના નાખો. રણ. ૧૦૫

એકે કરજોડી અરણ લાગુ, સો સો કર પ્રણામર;

રણછોડને તમે રાખી રસીઆ, દાના જાત ગુલામ, રણ. ૧૦૬

રાય રણછોડનો ગરબો, જે કોઈ ગામે પુરણ પ્રતિર;

તે ઉપર રીજે રંગીલા, રસથસ થઈ રંગ રીત. રણ. ૧૦૭

સાદુ મળીને સાંભળજો ભાઈ, કહું છું વારંવાર;

જુલ્યા જુલ્યા માફ કરજો કરતા છે કીરતાર. રણ. ૧૦૮

સંવત અદાર અગનોતરે, આઠમ આશો માસર;

પ્રણ પદને રવિવારે, ગણ ગાય છે રણછોડદાસ. રણ. ૧૦૯

રાગ પુનમઆંદનીના.

મુંદાર સ્યામની શોભા ખીલી ઘણર,

ખીરાજે ડંકપુરમાં રાય રણછોડ, હેતે નખીએ સંગાતે સતો આપણે,

રાખી એક દૃષ્ટીથી, નીરખીએ સુસ્તાથી શુભ સાર,

ચતુસુજ ચીત આહિને, ઉપ કિતારી ચીતાર.

જેથી પુર્વ જનમનાં પાપ, જશે પણ એકમારે;

ભાગે જાતિ શાન્તી કરતા, શ્રી ગોપાળ.

હેતે નમીએ. ૧

હીરા રત્ન જડીત છે, મણી મય મુગટ સીરા;

મોર પીછ કલંગી ધરી, સીરપર શ્રી જુગદીશ.

તેના તેજ તણા નહી પાર, અતીચ્છાકાર છેરે;

ફેટા વેંટયો સુદીર પેચ પુગ પચરંગ.

હેતે નમીએ. ૨

ભાલ તીલક કેસર કરી, કરતુરી અતિ ધ્રાસ;

કમળ નયન પ્રગુટી ભરી. સસીમુખ મંદ હાસ્ય.

ધારી મધુર મોરલી અધર કર સામીનેરે,

કાંને કુંડળ જડીયાં નીલ મણી નંગ.

હેતે નમીએ. ૩

તન અતરથી તર કરી, પીતાંબર બહુ ખેસ;

જામા જરકસી કુંભુના, ખમે ખાંતીલા ખેસ.

જાઈ જુદા ગુલાબ ચંપા તુળસી હાર છેરે,

કમર કસી છે પટકે કેસવ કરણા નંદ.

હેતે નમીએ. ૪

મુકતા માળ મોહન ધરી, કંઠે એકાવળ હાર;

ચંદન હાર ચીત ચોટનું, મણી માંજુક સંભુગાર.

હીરા કંઠી નવસર હાર હરીને આપતારે,

ઉજવળ રૂટીક રૂટીયે મોહન માળા હાર.

હેતે નમીએ. ૫

કટી કંદોરા કનકના, પોંચી રત્ન જડીત;

આબુખંધ બાહે ધર્યાં, મુદ્રિકા મણી ચીત.

દસે આંગળીયો દીપી છે દીનાનાથનરિ,

વેડ વીંટી સામે લાભે મન લલચાપ;

હેતે નમીએ. ૬

ઝાંઝર પાચે જમકતાં, તોડા તેજ વીશેસઃ

છે સોનાનાં સાંકળાં, અલંકાર બહુ બેસ.

જુમખે જુમખે ઝાઝી ધુધુરીના ધમકાર છેરે;

પગ નાજુમ અંગુડી પ્રભુની પુણું પવિત્ર.

હૃતે નર્મીએ. ૭

હાપચી હીરા ચળકતો, ચડખુજ ધનરયામ;

સુસજ્જિત છબી ન્યાળીને, પામે મન વિશ્રામ.

સખ ચક્ર ગદા પદમને ધારણ કરીરે;

સનમુખ હિમા ધ્રીજ યૌદ લોકના નાથ.

હૃતે નર્મીએ. ૮

કનક પાવડં કૃષ્ણુની, પાય સગીપ સોલાવ;

સેવા છત્ર સીર ઉપરે, પગ પગ ચમર ધાય.

છડીદાર ખમા ખમા કરતા નાથનેરે,

રસીયા વસંત મારે રૂઢિયે પ્રાણુ આધાર.

હૃતે નર્મીએ. ૯

ઉતારી પ્રભુ આરતી, વહનિય બીડ અપાર;

અંગ હિલટ માતો નથી નીરખી નંદ કુમાર.

સ્તુતી કરવી સામળીયાની સુખ પદ પામવારે.

હૃતે નર્મીએ. ૧૦

મંગળા આરતી. ૧

સાવરામને તો છે તારો આધાર; હૃતે નર્મીએ સંગાથે સતી આપણેરે.

રસબીનારાયણ રણછોડ, વસો મારી રૂઢિયામાં,

સુખ સાગર શ્રી રણછોડ વસો મારી રૂઢિયામાં;

પ્રાતઃસમે પ્રભુના સુખ નીરખી, આનંદ ઉર ન સમાપરે;

સુરીનર મુનીવર વેદ વખાણે નારદ સારદ ગાય.

વસો.

ઘેટી વદન છબી સુખ પર વારી, અકલીત રૂપ અપારે;

મંગળ દેવ મનોહર દીસે; સેવક સુખ ભંડાર. વસા.
 તાલ મૃદંગ વીણા રસ વાગે. સુખ મોરલી ધન વારેરે;
 પ્રેમ કરીને પીધારસ બંધુ, ગોપી ચંદ્ર કાશીરે. વિસે.
 કંચન થાળ કપૂર ભરી માંદી, પાંચે જોત પ્રકાશરે;
 આરતી ઉતારે મારા અલગેલાની, રાધી રમણ વીલાસે. વસા.
 અગ્નિ સીંદ્રી આગળ કિન્ની, સુખથી રહી કરજોરે;
 પ્રાણજીવન પરજોતમ સ્વામી, રાજ કરે રણછોડ. વસા.

આરતી ૨.

જે રણછોડરાયા જે રણછોડરાયા,
 આરતી કરીને મહારાજની લોપે નવ માયા. જે રણછોડ ટેક. ૧
 માર મુગટ શીર કવ બીરાજે, મણી માણક ચળકે. જોને મળીને
 પુષ્પ બાદ મુગતાન; તોરા ચરણ સુધી લળકે જે રણછોડ. ૨
 પાંધ કમુંળી ઝીણા સર બંધ છોગાં બાદ વરીયાં (૨)
 તીલક લલાટ હીરા માણક મોતી બાદ ભરીયાં. જે રણછોડ. ૩
 કેશરી આઠ મકરાદૃત કુંડળા, દંધી સુત બેઠિ જડીઆં, (૨)
 એક કટાક્ષે બ્રહ્મકૃત કેસં તણુ ભોવન ધડીઆં, જે રણછોડ. ૪
 અમુલ વરની આંખડલી, ધર્યું સુખક ગાત્રે, (૨)
 મુખારબીંદ તણી શી શોભા કેસર છે જાગે. જે રણછોડ. ૫
 અમુલ્ય હીરા હોઠ બીરાજે, કોટી રતી ચળકે, (૨)
 કૌસ્તુભ મણી કંઠમાં આપે માળા બાદ લળકે, જે રણછોડ. ૬
 અનેક આભૂષણ રત્ન હીમનાં પુષ્પની માળા, (૨)
 વૃણસી હાર ચડાવે પ્રભુને તે જન બાદ વાલા. જે રણછોડ. ૭

- જરકરી જામે અંગે સોલે વીવીધ બહુ ભાતે, (૨) જે રણછોડ. ૮
- છંદાદીક બ્રહ્માદીક સર્વે સ્તુતી કરે ખાતે. જે રણછોડ. ૯
- અશ્વજી પુરુષોત્તમ પુરણ અવીનાશી નામે, (૨) જે રણછોડ. ૯
- શંખ ચક્ર ગદા પદ્મ બીરજ જેવ દક્ષણ વામે, જે રણછોડ. ૯
- કટી મેખલા પીતાંબર ઉપર, બાંધ્યાં છે પટક; (૨) જે રણછોડ. ૧૦
- દીનાનાથ દાસેછે દયાળુ, અજબ અન્યો સદે. જે રણછોડ. ૧૦
- ચરણ કમળ આનંદ સાગર, શેવક સુખકારી: (૨) જે રણછોડ. ૧૧
- જે જન આવી નીરમે પ્રભુને દુઃખ કાપે ભારી. જે રણછોડ. ૧૧
- છટા રાંસળી નેપુર ચોખે; નટવરને વેશે: (૨) જે રણછોડ. ૧૨
- ગોપ થઈને ગાંધા ચારી ગોપી રમ્યા રાંસે. જે રણછોડ. ૧૨
- જે પ્રભુ આપ અનાથને! નાથ, તે ડંકપુર વાણી: (૨) જે રણછોડ. ૧૩
- ડોકર નાથ થઈને બેઠા પાતે અવીનાશી. જે રણછોડ. ૧૩
- આદ શીખર ગોરીધર ઉપર ચાંદડીઆં વાગે, (૨) જે રણછોડ. ૧૪
- નોખત શબ્દ બુલે જે પ્રાણી, દુઃખ તેનાં ભાગે, જે રણછોડ. ૧૪
- દરશન દીનાનાથ દયાળુનાં જે આવી કરશે, (૨) જે રણછોડ. ૧૫
- કાટી જનમનાં પુરણ પ્રાશ્નિત તે પગમાં દરશે. જે રણછોડ. ૧૫
- આરતી એ પુરુષોત્તમ કરી પ્રેમ ધરી ગાશે, જે દાદ પ્રેમ ધરી ગાશે. જે રણછોડ. ૧૬
- સુખ સંપત પામી તે પ્રાણી વધકુંઠે જશે. જે રણછોડ. ૧૬

ધતિ શ્રી રણછોડરાય મહારાજની આરતી સંપૂર્ણ.

રણછોડજીના સાત વાર.

આદીત આનંદ શાહ્યર કહુંછુંરે, ગીરધરજીં કરવાસ નર
રહુંછુંરે, આમે પામ્યા સુખ સીવજી ફળીયારે, શ્રી નંદજીનો લાલ
જને મળીયારે. આ મંગળે નને હેત હરીજીં લાગ્યુંરે, આ હૃદય
ગનુ બાલુ હૃદયે વાગ્યુંરે, આ બુધ આત્મે શુદ્ધ ભવે જાગ્યુંરે,
જાની ફરીએ ગુજ વાહલા થઈએરે. અશસ્ત્રની ગુઝ પગતાપ -
શાહુનેરે, આ શખી ધ્રુવો આનંદ રાધા વહુનેરે, ગદ્ગદના શબ્દ
શાહુને ગમતારે, આ લેતા તાળી હાથ રંગની ગમતારે, આ શ-
સ્ત્રોએ હરીને કાલાયેરે, આ ભેગ બન્યા છે આજ ગમવા આવેરે
શાત વાગ ને ગાય નગને નારીરે, તેના વાશ વધકુંડ થાય દેવ મો-

રણછોડજીની તથો.

સખી પડે પુરણ અદ્વ. જે કોઈ જાણે
રણ રણછોડજીના ધ્રુવ વેદ વખાણેરે,
સખી ખીજે યોગાંજાજી બાલ કહે છે એવારે.
ગમજો તો રહેએ તોલ, ઉપજે એવારે.
સખી ત્રીજે તુલસીનાં વન. પ્રભુને પ્યારાં,
લાથમાં વાવે હરીના જન, ગોલે સારારે.
સખી ચોથે ચાલા જન્ય વશમી વાટેરે,
રૂઢીયામાં રણછોડરાય મળવા માટેરે.
સખી પાંચમે પગા પંથ તણકા તનમાંરે.
શેવા ફેરે હરીના જન મારા મનમાંરે.
સખી છઠે છાપાં અંગ ધમ્મીનાં ધરીયારે.
ગખે રૂઢીયા આથે રંગ હવે મન હરીયારે.
સખી સાતમે સુંદર સ્થામ મોહન મળીઆરે,
હુતો આવીશ તમારે ગામ ફેરા ફળીઆરે.

સર્વો આત્મ જોડી વહેલ અવતં મેહરે,
 પુનઃ પ્રેમા કરી મહેર પથમાં પેહરે.
 સર્વો નૃમ નમવા જન્ય આત્મી રાખે,
 ગવક મુનઃ સાંગીભાવ હરી રથ લોકે.
 સર્વો દશમે આત્મ્યા ઈકાંત હરત ગાથરે,
 ન હેઠાંને હાંમર, જાણે માટે વળિયારે.
 સર્વો એકાન્તના દન ગુણી ધેરે,
 મધ્યગતે આત્મ્યા મહારાજ હેરણ હેરવારે,
 સર્વો જાગે આંધ્રા છે માત્ર એવકથી જાંનારે
 મેનુતિા એવાવાલ પુત્રમાં પાંચારે;
 સર્વો તેજે ગુણી જે પાછા કરીઆરે.
 મધ્યગતે આત્મ્યા મહારાજ હરજ શરીયાં.
 સર્વો ચક્રિએ ચરણામૃત પ્રેમે પીધારે,
 કરી કહાણ થયા નંદલાલ સદેશા ન કાધારે
 સર્વો પુનમે પુન થાય સાબા સારીરે.
 દરશન કરવા જન્ય નરને નારીરે.
 સર્વો પદર નિથા સાતવાર જે કાન ગાશે.
 તેને મળશે દારકાનો નાથ વાકુંડ જશેરે.

કનિથી રણછોડજીના ગરબા વીગરે સપુર્ણ.

આ ચાપડી જપાવવામાં સેવક અચરતલાલ નાથાભાઈ, સામેશ્વર
 નરસીદરામ, માલોકલાલ નરસીરામ, પાંચ સાહરલાલ હરીલાલ, તથા
 કોટલાલ કાળીદાસ અમને આશ્રય આપેા છે માટે ઉપકાર માનીએ છીએ.

